

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Τετάρτη 29 του Φλεβάρη — Τρίτη 6 του Μάρτη

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ. Μαζεύτηκαν την Τετάρτη καμιά εκατὸν πενήντα δικηγόροι κ' ἔκαναν μιὰ ἐπιδειχτική ἐπίσκεψη στὸς τρεῖς ἀρχηγούς τῆς φαυλοκρατίας. Εἶναι λυπηρὸ κ' ἴσως γιὰ πρώτη φορὰ συμβαίνει σὲ πολιτισμένο λαὸ μιὰ μορφωμένη μερίδα τῆς κοινωνίας νὰ ζητάει τὴν ἐξακολούθησιν ἑνὸς παρελθόντος πού μόνο μὲ ἀποτροπίαση τὸ βλέπει κανεὶς. Εἶναι λυπηρὸ νὰ βρίσκονται δικηγόροι πού νὰ κοιτᾶν νὰ ξαναβουτήξουν τὸν τόπο στὸ βοῦρκο πού μὲ τόσα βάσανα κατόρθωσε νὰ ξεκολλήσει. Μὰ δὲν ξεχνοῦμε βέβαια πὼς κάποιοι δικηγορίσκοι ἔχουν καὶ κάποια συμφεροντάκια πού τοὺς συνδέουν τόσο στενὰ μὲ τὴν πολιτικὴ τοῦ παλιοῦ καιροῦ! Ὡς τόσο εἶναι παρήγορο πὼς μόλις ἑκατὸν πενήντα ἀπὸ τοὺς χίλιους πεντακόσιους δικηγόρους τῆς Ἀθήνας βρέθηκαν ν' ἀντιπροσωπεύσουν τὸ σκοτάδι, τὴν ἀσυνειδησία καὶ τὴ φαυλότητα· θὰ ἔπρεπε μὲν νάχα νὰ γίνουν γνωστὰ τὰ ὀνόματα τῶν κυρίων ἐκείνων γιὰ νὰ μάθει ὁ κόσμος πού συναλλάσσεται μ' αὐτοὺς τὸ χαραχτήρ᾽ αὐτῶν καὶ νὰ τὸν ἐχτιμήσει ὅπως χρειάζεται.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑ. Ἀηδιαστικώτερο θέαμα δὲν μπορεῖ νὰ φανταστεῖ κανεὶς κι οὔτε πιστεύουμε νὰ ξαναῖδεῖ ἀπὸ κείνο πού μᾶς δίνουν οἱ Ἀθηναϊκές ἐφημερίδες αὐτὲς τὲς μέρες. Ἀφίνω στή μπάντα τὰ ἀντιπολιτευόμενα φύλλα πού τὰ χαρακτηρίζει ἐξαιρετικὴ κακοήθεια καὶ δὲν αἰσθάνονται οὔτε ἴχνος ντροπῆς ἀπ' τοὺς ἀναγνώστῃς τους ὅταν τὴ Δευτέρα πού μᾶς ἔρχεται θ' ἀναγκάζονται νὰ γράψουν πιά τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν· γιατί δὲν πιστεύουμε τὸ πάθος μόνο νὰ τοὺς τυφλώνει καὶ νὰ μὴν τοὺς ἀφίνει νὰ μαντέψουν τὸ ἀληθινὸ ἀποτέλεσμα. Μὰ ἐκεῖνο τὸ «Ἐμπρὸς» ἔχει γίνῃ πιά κυριολεκτικῶς ἀκαταλόγιστο· τὰ κύριά του ἄρθρα βρίσκονται σ' ἕνα διαρκὴ καυγᾶ ἀναμεταξύ τους κι' ὅσο γιὰ τὲς εἰδήσεις του—ἐκεῖ δὲ θὰ βρῆτε πὼς ὅλες οἱ διαδηλώσεις εἴταν πολυπληθέστατες. Ἔτσι ἱκανοποιοῦμε ὅλα τὰ γούστα, κρατοῦμε καὶ τὴν κυκλοφορία. Μὰ θὰ νόμιζε κανένας πὼς τὰ κυβερνητικὰ φύλλα εἶναι καλλίτερα· μὰ ἀλλοίμονο! Βρίσκουμε στήν «Πατρίδα» τῆς Τρίτης ἕνα κύριο ἄρθρο πού ζητάει ἀπ' τὸ λαὸ «νὰ ψηφίσῃ μόνον τοὺς κυβερνητικούς ὑποψηφίους καθ' ὅλον τὸ Κράτος

καὶ νὰ καταψηφίσῃ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀντικυβερνητικούς, ἀνεξαρτήτους, ψευδοβενιζελικούς καὶ ψευδοανεξαρτήτους» καὶ παραπλεύρως μιὰ φωτογραφία τοῦ κ. Γούναρη καὶ παραπέρα ἄλλη μιὰ τοῦ κ. Βοζίκη. Κι ὅχι μόνο αὐτό· κάτου ἀπ' τὴν πρώτη φωτογραφία τολμάει νὰ μιλάει γιὰ ἀρχές καὶ ἰδέες πού πρεσβεύει καὶ ὑποστηρίζει (!) καὶ ἀφοῦ γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος χρειάζεται καὶ ἀντιπολίτευση (γιὰ τὴν ἀρλούμπα αὐτὴ πού τὴν ἀκούει κανεὶς πολὺ συχνὰ στὸν τόπο μας θὰ γράψουμε ἄλλοτε) ζητάει μιὰν ἄσπρη ψήφο γιὰ τὸ Γούναρη κι ὅμως δὲν ἀφίσταται τῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων». Μπράβο παιδιά! Νὰ ἀρχές, νὰ ἰδέες, νὰ μάλαμα! Γι' αὐτὸ δίκαιο εἶχε ὁ κ. Βενιζέλος νὰ χαίρεται γιὰ τὴν ἐκδοσὴ τῆς «Νέας Ἡμέρας» στήν Ἀθήνα, ἐλπίζοντας πὼς αὐτὴ θὰ εἶναι φύλλο τῆς προκοπῆς· τὸ εὐχόμαστε ἀπὸ καρδιάς—μὰ θὰ τὸ ἐλπίζουμε μόνο ἂν ξέρουμε πὼς θὰ βαστᾶν οἰκονομικὰ τὰ κότσια τῆς ὥστε νὰ μὴ τὴν ἀναγκάσουν νὰ κυνηγᾷ κυκλοφορία ἢ ρεκλάμες καὶ νὰ θυσιάζει τίς ἀρχές τῆς γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί.

ΑΛΛΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ. Τί μᾶς εἶναι τέλος πάντων κι αὐτὴ ἡ παράδοξη! Ἀφοῦ ἔτυχε μιὰ φορὰ ἕνας ἀνθρωπάκος νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς κόμματος καὶ Πρωθυπουργὸς δὲν ξεχνᾷ τίς παλιές μέρες καὶ θέλει σώνει καὶ καλά νὰ λέγεται ἀρχηγός. Μὰ βρὲ ἀδερφέ τώρα ὁ κόσμος ζητάει πρόγραμμα καὶ γιὰ νὰ εἴσατε ἀρχηγὸς χωριστοῦ κόμματος πρέπει τὸ πρόγραμμά σας νὰ διαφέρει στὰ οὐσιώδη σημεῖα ἀπ' τὰ προγράμματα τῶν ἄλλων! Τίποτε, ἀρχηγός! Αὐτὲς τίς σκέψεις μᾶς γέννησε τὸ διάδασμα τῆς συνέντευξης τοῦ κ. Ζαῖμη στήν «Πελοπόννησο» τῆς Παρασκευῆς. Ὁ κ. Ζαῖμης, ὅπως κ' οἱ ἄλλοι ἀρχηγοί, μᾶς θύμιζε «τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν δρᾶσιν τοῦ ἡμετέρου κόμματος» (δηλ. τρεῖς κι ὁ κοῦκκος) καὶ εἶπε πὼς ὅσοι νόμοι ψηφίστηκαν ἔκτοτε ὅλοι σχεδὸν εἶχαν προταθεῖ ἀπ' αὐτόν. Καὶ τὸ πρόγραμμα του; Σχεδὸν ἀπαράλλαχτο μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Βενιζέλου· προστασία τοῦ ἐργάτη, τῆς γεωργίας, τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, μεταρρύθμιση ἐκπαιδευτικὴ, κτηματολόγιο, νερὸ γιὰ τὴν Ἀθήνα. Καινούργιο φέρνει ὁ κ. Ζαῖμης τὴν κατάργηση τῆς ἐκλογῆς μὲ σφαιρίδια (πράγμα πού δὲ θὰ διαφωνεῖ κι ὁ κ. Βενιζέλος), γενναία ψήφο κ' ἐλάττωσις τῆς θητείας. Τώρα δὲ μᾶς πεῖ ἕνας λογικὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος ἂν δικαιολογεῖται τὸ νὰ γίνῃ κανένας ἀρχηγὸς κόμματος γιὰ τὰ δυὸ αὐτὰ σημεῖα! Ἐμεῖς

φανταζόμαστε πώς ένας τίμιος πολιτικός στη θέση του κ. Ζαΐμη, που δεν κοιτάει να γίνει Πρωθυπουργός, μά ζητάει να νικήσουν οι ιδέες του, θα συνεργαζότανε με τον κ. Βενιζέλο, θα του δήλωνε πολιτική φιλία; Έσο δεν το κάνει τί διαφέρει απ' τους Ράλληδες και τους άλλους; Ίσως πώς δε μιλάει πολύ;

ΠΦΟΥΙ. 'Ο πιο φιλελεύτερος άνθρωπος μπορεί να φρενιάσει αυτές τις μέρες ρίχνοντας μια ματιά στις «Αθήναι». Αν δε φοβούμαστε κατάχρηση του δικαιώματος της λογοκρισίας και της απαγόρευσης της ελευθεροτυπίας θα την προτείνουμε χωρίς δισταγμό. Γιατί τέτοια κακοήθεια είναι βέβαια πρωτοφανής. 'Ο κ. Πώπ, ο φανατικός βενιζελικός, όσο είχε την ελπίδα να γίνει Υπουργός (μά με τί εφόδια θα γινόσαστε Υπουργός, κ. Πώπ;) έχει τώρα λυσσάζει. Χώρια που γράφει αναιδέστατα πώς είναι αμφίβολη ή επιτυχία του ίδιου του Πρωθυπουργού στην Αθήνα, μά τολμάει και να πλαστογραφήσει γράμμα του ιδιαίτερου του Πρωθυπουργού (κρίμα που αγαπάει ο Θεός και το νοικοκύρη κατά την παροιμία κι απόμεινε χρονολογία 1 Μαρτίου 1911!) κι ακόμα παραπέρα, αφού ή «Πατρίς» του Σαββάτου καταγγέλλει με μεγάλα γράμματα, τι έχει μάθει όλος ο κόσμος πώς οι παλαιοκομματικοί αγοράζουν εκλογικά βιβλιάρια στον Πειραιά, έρχεται ξετοίποτα ο Πώπ στο φύλλο της Κυριακής και ρωτάει «ποιός έχει εκλογικά βιβλιάρια για πούλημα;» — γιατί τάχα τὰ αγοράζει το Καζίνο. Πφούι!

ΓΑΡΔΙΚΙΣΜΟΙ. Μια απ' τις μεγαλύτερες επιτυχίες του κ. Βενιζέλου είναι πώς ένοιωσε πολύ γρήγορα τον κ. Γαρδίκια (δεν είταν άλλως τε και πολύ δύσκολο το πράμα!) και μάς γλύτωσε απ' το πρωτοπαλλήκαρο αυτό του Μιστριώτη. Μά ο «τέως ύφηγητής των ελληνικών γραμμάτων» και (παραλείπόμενο) «μαθητής του Μεγάλου Διδασκάλου των ελληνικών γραμμάτων της Μεγάλης Έκκλησίας» δεν τη συχωράει αυτή τη σωτηρία του Πανεπιστημίου στον κ. Βενιζέλο, κι αφού ο μπάρμπα του έβαλε κάλπη, αυτός κάνει εκλογική προπαγάντα γράφοντας στο «Χρόνο» της Κυριακής ένα ανοιχτό γράμμα προς τους Αρκάδες (φαίνεται πώς αυτοί μόνο ενδιαφέρονται για τὰ Πανεπιστημιακά) και ζητάει μαύρα για τον Πρωθυπουργό, γιατί ελάττωσε τις έδρες των ελληνικών, διπλασίασε τὰ τέλη των φοιτητών (ψέματα!) και διόρισε Καθηγητή όχι τη

σχολαστικότητα του (καημένα «ούδ' έπωστιούν» των Άρσακειαδων!) μά «τον κ. Μενάρδον κεκηρυγμένον ψυχαριστήν και του ιεροῦ Ευαγγελίου καταφρονητήν». Πώς τὰ ελληνικά γράμματα μ' έλη την ευγένειά τους δεν έμποδίζουν τους θεράποντές τους να είναι συκοφάντες, αυτό είναι δα από καιρό γνωστό. Τι ιδέες έχει ο κ. Μενάρδος για πατρίδα και θρησκεία το ξέρουν όσοι άκουσαν τον έναρκτηριό του, ο κ. Γαρδίκας εκείνη την ώρα είταν άπασχολημένος, μοιράζοντας τὰ προγράμματα του πάτρωνά του.

ΚΡΙΜΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ. Για τον κ. Γούναρη είχαμε καλήν ιδέα. Μά φαίνεται πώς τόν είχε παραμολύνει κι αυτόν ή φαυλοκρατία, αν και μόλις το 1908 έγινε θεοτοκικός, και με την ασθένεια του χαρακτήρα που τόνει διακρίνει δεν μπορεί να ξεκολλήσει. Εκτός πια αν το βενιζελικό ρεύμα που είναι πρωτοφανές στην Αχαϊολίδα τον άπειλει τόσο πολύ, ώστε ν' αναγκαστεί στην άπελπισία του να πάρει διδάγματα ευπρέπειας απ' τον κ. Ράλλη. Έτσι, αν πιστέψουμε το «Χρόνο» της Κυριακής, ο κ. Γούναρης είπε τον Πρωθυπουργό εκμεταλλευτή του λαού, που προσπαθεί να πλαστογραφήσει το φρόνημά του και τον κατηγορήσε πώς καταχράστηκε την έμπιστοσύνη του λαού, μά πρόγραμμα δεν έθεώρησε αναγκαίο να δώσει. Έτσι εκείνος, που σ' αυτόν άτενίζαμε πολλοί σά στον άρχηγό πολιτικού κόμματος άρχων του μέλλοντος, άφησε να μη φανεί επάνω του τίποτε άλλο απ' τον άνθρωπο που πρόδωκε τις άρχές του, απ' τον άνθρωπο που πουλήθηκε σύξυλα για να κερδίσει το ύπουργιλίκι, που εύτυχώς ή μοίρα δεν τον άφησε να πολυχαρεί.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. Έκείνος ο δυστυχής ο Ράλλης ήξευρε ο άνθρωπος πώς με προγράμματα δεν είναι προκοπή και δεν έδινε πρόγραμμα μά άρκούτανε στο να βρίζει πρόστυχα τον Πρωθυπουργό. Μά ο κόσμος δεν εύχαριστιότανε πια με τις βρισιές και ήθελε πρόγραμμα. Ένας απ' τους καλούς φίλους του κ. Ράλλη, εκείνος που ξεχωρίζει σήμερα ανάμεσα σ' όλους τους αντιπολιτευόμενους, ο κ. Άγγελόπουλος, άφινε με άγανάχτηση το μπαλκόνι μόλις άρχισαν οι βρισιές του άρχηγού του και δήλωνε στις έφημερίδες πώς αυτός δε φώναζε, έπως γράφηκε, «κάτω οι ψευδοανορθωταί!». Όλα αυτά άνάγκασαν τον κ. Ράλλη να δηλώσει το πρόγραμμά του, μά καλύτερα γι' αυτόν να μην τόκανε, γιατί, μην έ-

χοντες φαίνεται καιρό απ' τις καθημερινές περι-
δείες και τη φροντίδα να εξασφαλίσει την επιτυχία
του, έκατσε απλούστατα και αντέγραψε το πρό-
γραμμα του κ. Βενιζέλου, πρόσθεσε την ελάττωση
της θητείας που είχαν υποστηρίξει ο Μαυρομιχάλης
και ο Ζαΐμης, έβαλε και μερικές δικές του σκέψεις
— και γι' αυτό πέρα πέρα συγχυσμένες και άορι-
στες — για την εκλογική μεταρρύθμιση — κ' έτσι έ-
τοιμάστηκε ή σαλάτα, δηλ. το πρόγραμμα.

ΓΚΑΦΕΣ. Πώς ο κ. Ράλλης δεν μπορεί ν' ά-
νοίξει το στόμα του χωρίς να κάνει γκάφες είναι
...ά γνωστό· έτσι και στο λόγο του της Κυριακής
είπε πως θα επιδιώξει τη μονιμότητα των υπαλ-
λήλων, μονιμότητα που υπάρχει και θα βασίζεται
και στο Σύνταγμα μόλις αρχίσει ή λειτουργία του
Συμβουλίου της Έπικρατείας. Έπειτα μίλησε για
την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, εκείνη που απα-
σχόλησε δά τόσον καιρό τα παλιά κόμματα! Αυτή
θέλει να την ενισχύσει ο κ. Ράλλης «δία του κα-
ταρτισμού των Δικαστικών Συμβουλίων ανεξαρτήτων
από πάσης επιρροής»· δέ μας τα κάνει λιανά αυτά;

ΑΙΣΧΗ. Βρωμρότερη εικόνα δεν έχει δώσει το
Ρωμείο από εκείνη των τελευταίων σκηνών που έ-
γιναν στο Άργος. Μορφωμένοι άνθρωποι που βρί-
ζουν με λόγια της ταβέρνας και μουντζώνουν τον
Πρωθυπουργό του Κράτους που επισκέπτεται την
πόλη τους, άξιωματικοί ως τα χτές που δείχνουν
τέτοιαν άσέβεια σε κείνον που ως τα χτές είχαν
προϊστάμενός τους—τέτεια πράματα δεν μπορούσε
να τα φανταστεί κανένας ποτέ. Γιατί μόνο άνθρω-
ποι των κατέργων είναι ικανοί γι' αυτά. Και είν'
αλήθεια πως σ' αυτή την τάξη ανήκει ένας απ' τους
ήρωες των παλληκαρισμών αυτών, που τον καταγα-
γέλλουν τα μέλη του Χρηματιστηρίου για καταχρα-
στή εκατό χιλιάδων δραχμών, για άνθρωπο κακής
πίστεως και επικίνδυνος («Έστία» της Τρίτης), που
είναι ο γνωστός προμηθευτής των αλόγων του στρα-
τού που αναγκάστηκε να τους βάλει και τακούνια
για να βγούν στο μπόλι! "Όσο για τον άλλον απ'
τους τρεις ήρωες, αυτός δεν πήγε μόν στα κάτερ-
γα, μόλυνε όμως τόσον καιρό το Πανεπιστήμιο με
την παρουσία του, με την παραδειγματική άσυνει-
δησία και φαύλη διαγωγή του, που χρειάστηκε να
γίνει ή Έπανάσταση για να τον πετάξει με τις κλω-
τσιές όπως του άξιζε· αυτός ο άνθρωπος λεγότανε
πως θα ζητούσε και πάλι Καθηγεσία — μά έλπι-

ζουμε πως ούτε χαιρετισμό τίμιου ανθρώπου δέ θα
ξαναντικρύσει.

ΑΠΟ ΣΩ.Ι. 'Ο κ. Κουμουντούρος, μιλώντας
στην Καλαμάτα, λει το «Έμπρός» της Τρίτης, εί-
πε τον Πρωθυπουργό «αυθάδη στερούμενον ιστορίας
άτομικής και οικογενειακής». Βέβαια! τί διάβολο
λοιπόν θα γινότανε ή επανάσταση, αν όχι για να έ-
νισχύσει τα τζάκια; Γι' αυτό μόνον ο Μπέης ο Μαυ-
ρομιχάλης νομίζουμε πως ταίριαζε να είναι ο Πρω-
θυπουργός της Έπανάστασης.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. Τόσον καιρό ο κ.
Ράλλης δεν έδινε πεντάρα για προγράμματα· μά
και το αποφάσισε να γίνει κι αυτός μοντέρος
σκέφτηκε πως το διπλό βαστάει καλύτερα και γι'
αυτό έβαλε και το φίλο του Γ. Ζωγράφο να δώσει
το πρόγραμμα του κόμματος. Κ' έδω είναι το
γλέντι! Το ίδιο βράδυ που ο κ. Ράλλης μιλούσε
για εργατική νομοθεσία και αναθεώρηση του δα-
σμολογίου, ο συναγωνιστής του ανέπτυσε με κα-
ταπληχτική θρασύτητα μπροστά σε ανθρώπους της
εργατικής τάξης το αναιδέστερο πλουτοκρατικό πρό-
γραμμα που έμφανίστηκε ποτέ στην Ελλάδα. 'Ο
κ. Ζωγράφος μίλησε βέβαια σαν εκατομμυριούχος
που δεν τον συμφέρουν οι άμεσοι φόροι που χτυ-
πούν το κεφάλαιο μά οι έμμεσοι. Μά ποιο απ' τα
δύο προγράμματα είναι το πρόγραμμα του Ραλλι-
κού κόμματος; 'Ο κ. Ζωγράφος το είπε καθαρά·
έχετε να διαλέξετε μια απ' τις δυο πολιτικές—την
πολιτική της εκμηδένισης του ατόμου απ' το Κρά-
τος (που αποδίδει στην Κυβέρνηση και που ανά-
πτυξε και ο κ. Ράλλης) ή την πολιτική της φρού-
ρησης του ατόμου απ' τις αυθαιρεσίες του νομοθέ-
του, τη δική τους πολιτική. Κι ο λαός ο ίδιος που
χειροκρότησε και ζητωκραύγασε τον κ. Ζωγράφο,
έκανε λίγα λεπτά άργότερα το ίδιο και με τον κ.
Ράλλη. Κ' έπειτα, λέει, μας χρειάζεται πολιτική
μόρφωση;

ΤΑ ΝΕΑ ΗΘΗ. Τή στιγμή που οι Πολυγέ-
νηδες έδειχναν με τέτοιον τρόπο την ανατροφή και
το χαρακτήρά τους, ο κ. Βενιζέλος δεν έβρισε, αλλά
έδγαλε το καπέλλο του και με χαμόγελο χαιρε-
τούσε. Κι αυτό άφρόπλισε τους άμόρφωτους όπαδούς
των μορφωμένων ταβερνιάρηδων. Και βλέποντες τις
μαύρες σημαίες ο Πρωθυπουργός δεν είπε την πα-

ραμικρή βαριά φράση μόνο ρώτησε «μήπως ωδήγησα την Ελλάδα εις την καταστροφήν, εις πόλεμ.ν ἀπαράσκευον, εις ἐξευτελισμούς ἐθνικούς; μήπως ἐφορολόγησα βαρέως τὸν λαόν; μήπως, εὐρὼν δικαιοσύνην καὶ ἀσφάλειαν, τὰς κατήργησα; μήπως ἠνέχθην καταχρήσεις εις τὸ Δημόσιον Ταμεῖον; μήπως ἐφορολόγησα τὰ εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης;» μετὰ τὴν ἐρωτήσιν αὐτὴν πού συγχρόνως ἔδιναν καὶ τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὅποιο κυβέρνησαν τὸν τόπον οἱ παλαιοὶ πολιτικοὶ πλήρως ὅπως ἔπρεπε ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Βανδύλλου τοῦ παλιοκομματισμοῦ. Κ' ἡ διαγωγή του αὐτῆς, τὰ νέα ἤθη πού ἐγκαινίασε τὴν ἐσήκωσαν πρὸς πολὺ στὰ μάτια τοῦ κόσμου· ἡ προσωρινὴ ἀποδοκιμασία τοῦ Ἀργου ὠφέλησε τὸν κ. Βενιζέλο ἀντὶ νὰ τὸν βλάψει. Γιατὶ ἔδωκε στὸν κόσμον εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ τὰ ἄγρια ἐνστικτὰ τῆς φαυλοκρατίας καὶ ἔκανε κάθε τίμιον ἄνθρωπον νὰ σκεφτῇ πῶς οἱ ἐκλογὲς πρέπει νὰ φέρουν πανίσχυρον τὸ βενιζελικὸν κόμμα, πῶς ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΨΗΦΙΣΕΙ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΑΔΙΑΦΟΡΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, γιὰ νὰ πέσουν μιὰ γιὰ πάντα τὰ βρώμικα καὶ σιχαμένα κεφάλια τῶν παλιῶν κομμάτων. Γι' αὐτὸ, γιὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Κυριακῆς ἕνα μόνο πρέπει νὰ γίνει τὸ σύνθημα ἐκείνου πού πονάει κάπως γιὰ τὸν τόπον αὐτό: **ΑΣΠΡΟ ΜΟΝΟ ΣΤΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ, ΚΑΜΜΙΑ ΨΗΦΟ ΣΕ ΔΗΘΕΝ ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.**

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

— Ἡ κριτικὴ τοῦ περασμένου φύλλου γιὰ τὰ βιβλία τοῦ κ. Ι. Ζερβού, πούχε υπογραφῇ Δισκέσιος, γράφτηκε ἀπὸ τοὺς κ. κ. Σπύρον Ἀλιμπέρτη καὶ Γιάννη Ἀπιστολάκη. Τὸ γράφουμε γιὰτὶ τὸ ζήτησαν οἱ ἴδιοι οἱ συνεργάταις μας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

«Ὁ Ψυχοπάτερας», ὁ «Τρίτος», τὸ «Μυστικὸ τῆς κοντέσσας Βαλέραινας», ἡ «Κωμῳδία τοῦ Θανάτου», «Φωτεινὴ Σάντρη», «Στέλλα Βιολάντη», «Ραχήλ», «Πειρασμός», «Ψυχασάδατο» καὶ «Χερουδεῖμ». Δέκα ἔργα, σὲ δέκα βιβλιαράκια, θ' ἀρχίσουν νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸν ἐρχόμενον Ἀπρίλην, μετὰ τὸ γενικὸν τίτλον «ΘΕΑΤΡΟΝ». Καὶ καθένα, γιὰ τοὺς συνδρομητὰς, θὰ στοιχίζῃ μόνο 80 λεπτά.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας θὰ ἤθελαν περισσότερες πληροφορίες, μποροῦν νὰ γράψουν ἀπευθείας στὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου, καὶ νὰ ζητήσουν τὴν ἀγγελίαν πού ἔχει δλοὺς τοὺς δροὺς τῆς ἐγγραφῆς.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. κ. Β. Δαν. Παρίσι καὶ Κλ. Γεωργ. Σάμο. Λάβαμε τὴν συνεισφοράν καὶ εὐχαριστοῦμε. — κ. Σ. Ρ. Δύσκολο νὰ βρεθοῦναι ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ πού ζητᾷς. Μερικοὶ ἴσως καὶ ἀντὺς θέλεις, πέρασε ἀπὸ τὸ γραφεῖον τῆς Ν. Ζ. τὸ κατάτοπι εἶναι Rue Sesostris 10, Alexandrie. — κ. κ. Heisenb. Μόναχο καὶ Μπακ. Λεβέντοβα. Λάβαμε τὴν συνεισφοράν καὶ εὐχαριστοῦμε.

ΣΤΟΥΤ "ΝΟΥΜΑ" ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4
ππουλιούνται τὰκόλουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ καὶ ἕνα, ἐξὸν ἀπὸ ὅσα εἶναι σημειωμένα μετὰ ἄλλες τιμὰς.

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». — «Ἀγκάθια καὶ Τριβέλει» (δηγήματα). — ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ὁ «Μέγ» Ἀλέξανδρος». — ΒΑΡΛΕΝΤΗ, «Δόξα καὶ Ζωή». — ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΝ, «Ἀδάφνης καὶ Χλόη» τοῦ Λέγγου. μετάφρ.), — «Τίμωνας ὁ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50), — «Ὁ Προσκυνητὴς». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγοῦδια τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2). — Π. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοχασμοὶ περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50). — «Γιὰ τὴν Πατρίδα» — «Ἡ καρδιά τῆς Βασιλοπούλας» (δρ. 3,50), — «Παραμῦθι δίχως ὄνομα» (δρ. 3,50), — «Τὸν καιρὸ τοῦ Βουλγαροκτόνου» (τόμοι 2, δρ. 4,50). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπὸ τὸν Κόσμον τοῦ Σαλονιῦ». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νησιώτικα Τραγοῦδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). — «Σακούνταλα» τοῦ Καλλιμάχα (δρ. 1). — ΙΔΑ, «Σαμοθράκη» δρ. 2). — Θ. ΚΑΤΡΑΠΑΝΗ, «Τὰ Τραγοῦδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΔΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί». — ΑΔΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΟΥ «De Profundis» τοῦ O. Wilde (δρ. 2). — ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ «Διγ. τοῦ Δελινοῦ» (δρ. 2). — «Οἱ νεκροὶ τῆς ζωῆς» (δρ. 2). — «Στὸ Ἀλμπουρο» (δρ. 2). — ΑΔΕΞ. ΠΑΛΛΗ, «Ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας» (Β' ἐκδόση). — ΑΔΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρόπινος Μηχανισμός». — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούργια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ, «Ὁ Αἶας» τοῦ Σοφοκλῆ (μετάφρ.). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλαυτάρχου: Περὶ Παίδων Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπούκια». — Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα): «Ζωντανοὶ καὶ Πεθαμμένοι», — «Ὁ Ἀσώτος», — «Οἱ Ἀλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΛΗΝΤΑ «Ἀπὸ τοὺς Θρόλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἐκδόση) καὶ Β' ἐκδόση, τόμοι 2 (δρ. 5). — Ζ. ΦΥΤΙΑΝ, (δράματα): «Τὸ Ἐκθετο», — «Δίχως Ἀκρογιάλι», — «Χτισμένο στὸν Ἄμμο». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Ζήτημα». — «Στὴ Φοιτητικὴ Σύντροφία» (λ. 50). — ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ, «Μελάχρα».

Γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, λ. 25 παραπάνου ὁ καθὲς τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἐξὸν ἀπὸ τὸν πρῶτον πού δὲν ὑπάρχει κανένα τοῦ ἀντίτυπου) πουλιούνται δρ. 10,50 ὁ ἕνας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ.χρ. 12,50 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.